

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci **žalobce: M. L.**, zastoupeného JUDr. Koljou Kubíčkem, advokátem se sídlem Urbánkova 3360/47, Praha 4, proti **žalovanému: Ministerstvo financí**, se sídlem Letenská 15, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 2. 2006, č. j. 16/120911/2005/1354, o uložení pokuty za porušení cenových předpisů, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 8. 2008, č. j. 8 Ca 157/2008 – 77, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností napadá v záhlaví označený rozsudek Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí Ministerstva financí (dále jen „žalovaný“) ze dne 16. 2. 2006, č. j. 16/120911/2005/1354. Stěžovatel v řízení o kasační stížnosti požádal o přiznání odkladného účinku. Svůj návrh odůvodnil tím, že výkon rozhodnutí by pro něj znamenal nenahraditelnou újmu a dále podotkl, že přiznání odkladného účinku se nedotkne žádným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti zabýval pouze meritorními důvody, k návrhu na přiznání odkladného účinku se nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud posoudil návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku následovně:

Kasační stížnost podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění, dále jen „s. ř. s.“, nemá odkladný účinek. Nejvyšší

správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud z návrhu stěžovatele ověřil, že zde nejsou uvedeny žádné skutečnosti, které by dokládaly možnost vzniku nenahraditelné újmy. Tento neurčitý právní pojem byl již Nejvyšším správním soudem vyložen, např. v usnesení ze dne 5. 10. 2004, č. j. 6 Afs 25/2003 - 59 (publikováno na www.nssoud.cz): „*Nenahraditelná újma, která by stěžovateli při výkonu nebo jiných právních následcích rozhodnutí mohla vzniknout, a jež je základní podmínkou pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), musí představovat výjimečný a závažný stav, který již nelze v dalším běhu času nijak odčinit.*“

Stěžovatel v podané kasační stížnosti požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Tvrdil, že by mu jeho nepřiznáním vznikla nenahraditelná újma, nijak však blíže nekonkretizoval, v čem by tato újma spočívala a své tvrzení ani ničím nepodložil. Důvody možného vzniku nenahraditelné újmy jsou přitom vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci navrhovatele. Je proto logické, že v řízení o přiznání odkladného účinku *nese břemeno tvrzení navrhovatel*, nikdo jiný nemůže jeho tvrzení nahradit. Soud posuzuje jím uvedené skutečnosti dle § 73 s. ř. s., *není však povinen ani oprávněn tyto skutečnosti jakýmkoli způsobem sám dovozovat.*

Vzhledem ke shora uvedenému Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatel ve svém návrhu neosvědčil ve smyslu § 73 s. ř. s., ve spojení s § 107 s. ř. s., skutečnosti, které by potvrzovaly možnost vzniku výjimečného a závažného stavu, který by již nebylo možno v dalším běhu času nijak odčinit. Není tak splněna základní podmínka pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a proto Nejvyšší správní soud návrhu stěžovatele nevyhověl.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. listopadu 2008

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu